

למשמש בתפילין

נתיבי-עם, כ"ח

נתיבי-עם מורה למשמש בתפילין (סימן כ"ח של השולחן ערוך): "כשמתחיל/וצר - אור ממשמש בתפילין של יד וינשקם".

"וכשאומר קדושת יוצר גם כן ימשמש רק בתפילין של יד וינשקם."

וכשמתחיל תפילת שמונה עשרה ימשמש רק בתפילין של ראש וינשקם".

על פי הזהר הקדוש, פרשת חיי שרה, מזוהות שתי תפילות, אחת מיושב ואחת מעומד ומקבילות לתפילין של יד ולתפילין של ראש ומלימוד הנושא מוסק שתפילת שמונה עשרה היא אל תפילין של ראש. ולמעשה גם בהנחתן: בתחילה התפילין של יד - רק מיושב, (כמובא במנהגי ירושלים של הרב דב"ש זצ"ל "לכרוך הרצועה סביב הזרוע קודם הנחת תפילין של ראש"). ותפילין של ראש - רק מעומד. וכאן המקום לציין את ההלכה במנהגי ירושלים של הרב דב"ש זצ"ל: "מי ששכח ולבש תפילין של ראש קודם שילבש תפילין של יד, הוכח במישור...דאין צורך להסירן כיון שכבר יצא ידי חובה."

וכן כאשר חולצין את התפילין. לפני מספר חודשים (אדר התשע"ט) העלה הרב תורגמן, על פי נתיבי-עם, את נושא החליצה הנעשית ביד שמאל, להפגין כמה קשה על האדם להפרד מן התפילין.

וכשחולצים יש להקפיד על תפילין של ראש תחילה, ומעומד. ובהמשך את הכריכות של האצבע גם כן מעומד וממשיכים בפתיחתן של שתיים שלוש כריכות שעל הזרוע- הכל עדין מעומד. וכן נוהגים (כף-החיים, ולא הבן-איש-חי).

וכשחולץ את הטלית או את התפילין יחלצם כאמור לעיל ביד שמאל. הטלית מוסרת מעל הגוף לאחר שחולצו התפילין. יקפיד המתפלל לקפל בעצמו את הטלית ויש המזדרזים להוריד את הטלית בטרם סיימו את התפילה ולא טוב

נוהגים. יקפיד המתפלל לקפל את הטלית שלו בעצמו, בתום תפילתו, ולא יניח
לזולתו לעשות זאת במקומו.

כשם שקשה עלינו הפרידה מן הטלית ומן התפילין כך יש להפגין שקשה עלינו
הפרידה בודאי מן התפילה ומבית הכנסת.

תתקבל צלותנא ובעותנא.

אהוד